

Viering in de cyclus wonderen: je geloof heeft je gered.. 9-2-2020

Lied: zie mijn mensen

Welkom u allen, dit is wel enigszins bijzonder. Als Zwanenhofgemeenschap te gast hier in de Hofkerk en u als geloofsgemeenschap van de Hofkerk te gast in onze viering. Samen hier bijeen worden we stil om ruimte te maken voor U, Eeuwige. Neem ons bij de hand.

Deze viering is meditatief en het is de tweede viering binnen onze voorjaarscyclus die over wonderen gaat. Vandaag staat het verhaal van het dochtertje van jaïrus centraal. Wie kent het niet. Het meisje dat zo ziek is dat de dood haar in de ogen kijkt.

Ze is 12 jaar oud zoals u zult horen. Binnen de Bijbelse traditie is 12 een vol getal of nog beter gezegd een compleet getal. Denk bijvoorbeeld aan de 12 stammen van Israël, aan de 12 zonen van Jacob, de 12 apostelen.

12 jaar oud betekent in deze lezing dan ook dat het meisje haar jeugd heeft afgesloten en nu op de drempel van volwassenheid staat.

Als meisje... dochter van een man met aanzien, vrouw wordt.. die huwbaar is. Een belangrijk moment in haar leven waar ze echter als een berg tegen op ziet. Ze wil niemand teleurstellen maar ze is niet bij machte om over die drempel naar een nieuw leven te stappen. Ze raakt ontredderd en wordt ziek. Ze is in zichzelf opgesloten.

Haar vader Jaïrus legt zich er niet bij neer. Zijn liefde voor zijn dochter en zijn vertrouwen op de Eeuwige leggen zijn hoop op het leven van zijn dochter bij de mensenzoon neer; bij Jezus beeld en gelijkenis van de eeuwige net zoals wij zijn.

Zo herkenbaar in het leven, ontreddering en duisternis geloven en er op vertrouwen dat het licht sterker is dan de duisternis.

Laten we bidden

Goede God,
Dring door in onze harten
Verlamd en benauwd als wij kunnen zijn
en ontwapen onze verlamdheid met uw liefde
uw liefde die ons nabij wilt zijn,
wijs ons de weg naar een vreugdevol bestaan,
wees ons nabij in tijden van lijden
dat we de kracht ontvangen om ook in die tijden echt mens te zijn
en daardoor overeind blijven.
Doe ons zien door uw ogen
Opdat we omzien naar uw mensen
Onderweg naar elkaar, met elkaar

Kinderen: weg.....

Lezing Marcus 5: 21-24; 35- -43

Toen Jezus weer met de boot was overgestoken, verzamelde er zich een grote menigte bij hem, en hij bleef aan het meer.
Een van de leiders van de synagoge, die Jaïrus heette, kwam naar hem toe en toen hij Jezus zag viel hij aan zijn voeten neer.
Hij smeekte hem dringend: 'mijn dochter ligt op sterven; kom haar de handen opleggen om haar te redden en te zorgen dat ze in leven blijft.'
Hij ging met hem mee. Een grote menigte volgde hem en verdrong zich om hem heen.

Nog voor Jezus uitgesproken was, kwamen enkele mensen tegen de leider van de synagoge zeggen: 'uw dochter is gestorven, waarom valt u de meester nog lastig?'
Maar Jezus hoorde dat en zei tegen de leider van de synagoge: 'wees niet bang, maar blijf geloven.'
Hij stond niemand toe om met hem mee te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus.
Ze kwamen aan bij het huis van de leider van de synagoge en zagen daar een groep mensen die luid stonden te huilen en te weeklagen.
Hij ging naar binnen en zei tegen hen: 'Waarom maken jullie zo'n misbaar en huilen jullie? Het kind is niet gestorven, het slaapt.'

Ze lachten hem uit maar hij stuurde hen allemaal naar buiten en ging met de vader en moeder van het kind en de leerlingen die bij hem waren de kamer van het kind binnen.

Hij pakte de hand van het kind vast en zei tegen haar: 'Talita koem!' In onze taal betekent dat: 'meisje ik zeg je, sta op!'

Meteen stond het meisje op en begon heen en weer te lopen. Ze was 12 jaar. Iedereen was met stomheid geslagen.

Hij drukte hun op het hart dat niemand dit te weten mocht komen, en zei dat ze haar te eten moesten geven.

Lied: Je zou gelukkig willen zijn

Overweging: Je zou gelukkig willen zijn...

Wie wil dit niet, dit gelukkig zijn samen met de mensen om je heen die je lief zijn.

De dochter van Jairus herkent dit maar al te goed. Ze staat op de drempel van volwassenheid met lieve ouders misschien met broertjes en zusjes. En het lukt haar niet... ze komt niet over die drempel heen;

bang en ontredderd is ze... De grote mensenwereld binnen treden.

Ze denkt dat ze niet aan de verwachtingen kan voldoen en.. dat ze het alleen moet doen. Dat maakt haar ziek.

Haar ziekte en dood spiegelen ons voor hoe wanhopig en ontredderd je je kunt voelen als het leven er niet meer toe doet omdat het je niet meer toelicht en met je op de loop gaat. Je voelt je dood van binnen. Je bevind je in de put zonder bodem.

Het leven niet meer zien zitten. Dit gevoel, deze ervaring is - aan ons ieder - niet vreemd. Daar hebben we in de voorbereiding dan ook heel intensief over gesproken. We keken naar onze eigen ervaringen die van onszelf en naar dat we om ons heen zien gebeuren.

Zo alledaags om ons heen zien we dat, leven anno 2020, voor degenen die hun leven aan het opbouwen zijn, het niet eenvoudig is om in de waan van de dag alle ballonnen in de lucht te houden. Werk, kinderen, even een drankje doen... de gedeelde social media die de buitenkant van het leven opleuken; een lat die hoog ligt en waaraan je mee wilt doen omdat je leven anders niet geslaagd is; je een looser bent.

De schaduwkanten worden niet gedeeld. De burn out met dertig jaar, je kinderen ...de prinsjes en prinsesjes die je eigenlijk achter het behang wilt plakken, het lopen op je laatste benen van vermoeidheid door de mantelzorg die je met veel liefde verleend maar die oh zo tijdrovend is. Het eind van de tunnel komt niet inzicht...

Het is niet eenvoudig om met die mooie buitenkant om te gaan, te leven met de hoge verwachtingen van je omgeving, in gepakt te worden door het geschreeuw om geluk, door het commerciële en consumptieve denken... Het kan je allemaal teveel worden...

Het leven niet meer zien zitten overkomt ons ook in momenten van verlies. We kennen deze momenten allemaal. Als je partner overlijdt, je had nog zoveel samen willen doen; het kindje dat nooit kwam... je wilde zo graag fijne en trotse ouders zijn. Je puberkleinzoon die voor de dood en niet voor het leven kiest; Jouw leven staat op de kop en ontredderd blijf je achter.

Zo alledaags en zo bijzonder. Deze ervaringen ze hebben gemeen dat je in deze kwetsbare momenten jezelf ook zo ontzettend alleen kunt voelen. Opgesloten in je eigen cocon. Soms even, soms voor langere tijd... Omstanders, dierbaren staan naast je maar jij ziet ze niet.. zij zien machteloos toe. Net als bij het dochttertje van Jairus. De liefde die haar omringt loopt te pletter op een muur van onmacht om haar eenzaamheid te delen . Van binnen is ze dood.

Stilte gitaarmuziek

Lied: Maar jij hebt handen

Lezing: Psalm 37, 3-9

Vertrouw op de Heer en doe het goede
Bewoon het land en leef er veilig
Zoek je geluk bij de Heer
Hij zal geven wat je hart verlangt

Leg je leven in handen van de Heer
Vertrouw op hem, hij zal dit voor je doen
Het recht zal dagen als het morgenlicht
De gerechtigheid stralen als de middagzon

Blijf kalm en wacht op de Heer
Erger je niet aan wie slaagt in het leven
Aan wie met listen te werk gaat

Wind je niet op, laat je woede varen
Erger je niet, dat brengt maar onheil.
Slechte mensen worden verdelgd,
Wie hopen op de Heer, zullen het land bezitten.

Overweging:

Leg je leven in handen van de heer, vertrouw op hem, hij zal dit voor je doen.

Vader Jäirus, leider van de synagoge vertrouwt in dit wonderverhaal op de Heer. Dit ondanks de beproeving die hij moet ondergaan; het loopt allemaal niet van een leien dakje, hij moet lang wachten totdat Jezus in de buurt van zijn huis komt, en... dan is het volgens de burens nog te laat ook, ze rouwen reeds en alles wijst erop dat zijn actie voor niets is geweest.

En toch ... Jäirus blijft staande in het vertrouwen op de Heer, in de persoon die niet alleen de regie neemt maar hem ook sterkt: Blijf geloven blijf vertrouwen.

En hierin voltrekt zich het wonder.... de kracht van het vertrouwen. Het is de kracht van het vertrouwen in het leven vanuit de handen van de heer, de eeuwige .. Het is leven vanuit liefde voor alles en allen.

De innerlijke dood doorbreekt .

Dit zijn mooie woorden in een rouwe werkelijkheid, woorden die kunnen wegwaaien als ze geen handen en voeten krijgen in de situatie dat de hoop op nieuw leven nog niet zichtbaar is.

Handen en voeten geven. Jezus pakt haar hand en zegt tegen het dochttertje van Jaïrus Talita koem meisje, ik zeg je Sta op. Hij steekt zijn hand uit en zij laat uiteindelijk niet los... zij vertrouwt deze vreemde man die door vader geroepen is. Haar ogen gaan open als zij de warmte en de liefde voelt in de hand die vertrouwen geeft, haar kracht geeft om op te staan.

Zo zien we dat dit opnieuw leren leven een dubbel spoor van vertrouwen wekt.

Het word je aangereikt en je zult het zelf moeten doen. Opnieuw leren lopen op je levensweg waar je je ook bevindt. De uitgestoken hand aannemen in het vertrouwen dat het misschien toch nog goed komt. De hand die de pijn niet wegneemt maar kan verzachten. Of de cocon laten smelten..

Vertrouwen op de ander want je hoeft het niet alleen te doen en zo je eigen kracht hervinden en **daar** weer op leren te vertrouwen.

Het wonder voltrekt zich als je ogen weer durven te zien en niet alleen kijken, je oren weer de muziek horen waarvan je houdt en niet slechts de klanken hoort, als je je pijnlijke ziel wel voelt maar je hart weer geopend wordt en aangeraakt wordt door handen die om je geven; dan kun je weer opstaan en lopen...

Opstaan ook zonder je partner die onvervangbaar is,
Opstaan en lopen met het verdriet van het kind dat nooit gekomen is,
Opstaan en lopen met de foto's van je kleinzoon die je meedraagt in liefdevolle herinnering,

Opstaan en lopen als je je burn out omzet in een leven dat dan maar minder events biedt maar wel rust en ruimte in liefde voor elkaar.

Nieuw leven is herboren worden in vertrouwen

Dat dit wonder zich steeds aan ons mag voltrekken. Het is niet altijd wat je gewenst had maar het is wel het nieuwe leven dat wenkt. Het wonder ligt niet in de hocus pocus van dood naar leven maar in de kracht van het vertrouwen op het eeuwige ,altijd voortgaande leven, het ons beloofde land, koninkrijk Gods een onvoltooide maar oh zo mooie symfonie.

Stilte gitaar muziek

Lied: maar jij hebt handen

Collecte voor de noodopvang dakloze asielzoekers.

Lied: wie zijn leven niet wil geven...

Voorbeden:

Graag ga ik u voor in gebed.

Goede God,

Ontreddering.

Dat is soms ons deel. Zoals de dochter van Jairus weten we soms niet hoe het verder moet. Hoe we alle ballonnen in de lucht moeten houden. Waar we geluk kunnen vinden. Hoe we ons kunnen redden in het leven. Hoor onze gebeden.

... briefjes ...

Acclamatie: Maak mij nieuw en zegen ons

... nog meer briefjes ...

Acclamatie: Maak mij nieuw en zegen ons

Goede God,

Vertrouwen.

We zijn niet alleen. Zoals Jairus mogen we er op vertrouwen dat U ons steunt. Wonderbaarlijk ...

U geeft ons kracht om de ontreddering te verdrijven. Om ons leven verder te leven, misschien wel mooier en voller dan ooit. Wonderbaarlijk ...

Mogen we er op vertrouwen dat ons geloof ons kan redden. Daarom zingen we tot U:

Onze vader....

Kinderen ophalen

Zending en zegen

Op weg gaan in de handen van de Eeuwige;

In die liefde van de eeuwige waarop we mogen vertrouwen
en dit met elkaar delen door elkaar de hand te reiken,

Gaan we van hier, in de ruimte ons gegeven, verbonden met elkaar opnieuw
geïnspireerd, aangeraakt door de eeuwige.

Zegen ons God van alle mensen

Die ons optilt en opricht tot mensen van liefde, vrede en gerechtigheid.

Tot mensen die in vertrouwen op u het goede doen,

en blijven hopen en vertrouwen, herboren te mogen worden in de
verwachting het komt goed.

In de naam.....

Lied: het komt goed